

Rokonok

2026 május 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Móricz Zsigmond szavaival élve: a hatalom édességét megkeserítik majd az innen-onnan elbukkanó rokonok, akik most mind a pénzt és a befolyást lesik.

Meg kell nyerni a választást, aztán mindent lehet. Ikonikus mondat ez, amely Magyar Péter egyik leendő miniszterétől, Tarr Zoltántól hangzott el még a választás előtt. Hiába ömlöttek azonban az ezzel kapcsolatos figyelmeztetések, a szavazók sajnos nem gondoltak bele, hogy milyen tragikus következményekkel járhat az ilyen hatalomfelfogás. Alig telt el két hét a választás óta, már a legdurvább jelei mutatkoznak meg ennek garázdálkodásnak: az ellenfél teljes megsemmisítése, a kontroll totális megszüntetése, a hatalmi pozíciók szétosztása a haveroknak, végső soron pedig az ország vagyonának újrafelosztása kezdődhet el, ahogyan azt már a globalista pénzügyi köröket kiszolgáló liberális elit országglásai idején megszokhattuk.

A leendő miniszterelnök még meg sem tapasztalhatta, hogyan tud megmelegedni alatta „Batthyány Lajos bársonyszéké”, mire kiderült, valójában a tömegesen manipulált protestszavazók döntésén kívül semmi köze sincs ehhez a méltósághoz.

Miközben a választási kampányban folyamatosan azzal érvelt, hogy a Fidesz felszámolta a fékek és ellensúlyok rendszerét, a választás után maga látott hozzá azonnal ennek a rendszernek a felszámolásához, nekitámadva az államfőnek, a számvéviszéknek, a versenyhivatalnak, a bírói hivatalnak, a legfőbb ügyésznek, a Kúriának és az Alkotmánybíróságnak is.

Miután az egyik fő fogadalma az volt, hogy megszünteti az urambátyámvilágot, amit szerinte az előző kormány idején lehetett tapasztalni, és azok kerülnek majd pozícióba, akiket a tehetségük és a szakértelmük erre rendelt, volt képe az elmúlt néhány napban szégyentelenséggel megmutatni, mi is az igazi, hamisítatlan nepotizmus: az igazságügyi tárca élére például a húga férjét, vagyis az újdonsült sógor-komáját jelölte, és még csak az arcizma sem rándult.

A miniszterjelöltek személye ugyanakkor azt is megmutatja, hogy ha nem a rokonoknak, akkor a markukat tartó haveroknak és a globális pénzügyi embereinek kellett megnyitni a kaput a hatalom felé. Nemcsak a sógorból lett igazságügy-miniszter, Melléthei-Barna Márton Ádám kezdte a pályafutását egy olyan nemzetközi ügyvédi irodában, amely rendszeresen együttműködött Soros György szervezeteivel, Kapitány István gazdasági miniszterjelölt a Shell (és ennek legnagyobb részvényese, a BlackRock), Orbán Anita külügyminiszter-jelölt a szintén Soroshoz köthető European Council on Foreign Relations (ECFR), Kármán András leendő pénzügyminiszter pedig a nemzetközi bankvilág embere volt, mielőtt Magyar Péter lélekvesztőjébe került.

A többiek pedig nemes egyszerűséggel csak alkalmatlannak tűnnek bármilyen hivatal vezetésére. Az új belügyminiszter, Pósfai Gábor például annyit ért a rendőrség vagy a titkosszolgálatok irányításához, mint hajdú a harangöntéshez, de a szintén rábízott sport területében is csak legfeljebb annyira otthonos, hogy meg tudja mondani, milyen tornacipőt érdemes választanunk a Dechatlonból. Az említett áruházlánc volt vezetőjeként viszont a már említett globalista körökhöz hasonlóan nagy támogatója a migráció szabad európai áramlásának vagy az LMBTQ-mozgalomnak.

De nemcsak neki lesz nagy a miniszteri kabát. Ugyanennyire ért például Tarr Zoltán a kultúrához, Vitézy Dávid a beruházásokhoz vagy a környezetvédelemhez Gajdos László, a levitézlett nyíregyházi állatkertigazgató. Hamarosan azonban az ország ismét rájön, hogy rossz lóra tett. Móricz Zsigmond szavaival élve: a hatalom édességét megkeserítik majd az innen-onnan elbukkanó rokonok, akik most mind a pénzt és a befolyást lesik. „Olyan ez az élet, mint valami dzsungel. Vadak élnek benne, s marcangolják egymást és felfalják, akit lehet.”

Borítókép: Magyar Péter és Melléthei-Barna Márton (Fotó: MTI/Hegedüs Róbert)

Haraszti Gyula

www.magyar nemzet.hu

Ajánló
